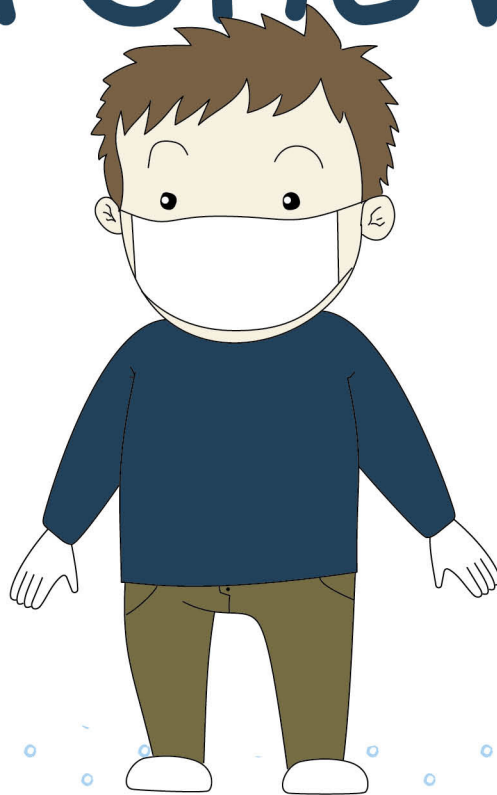
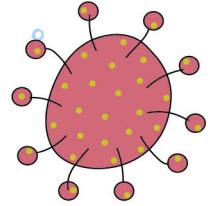
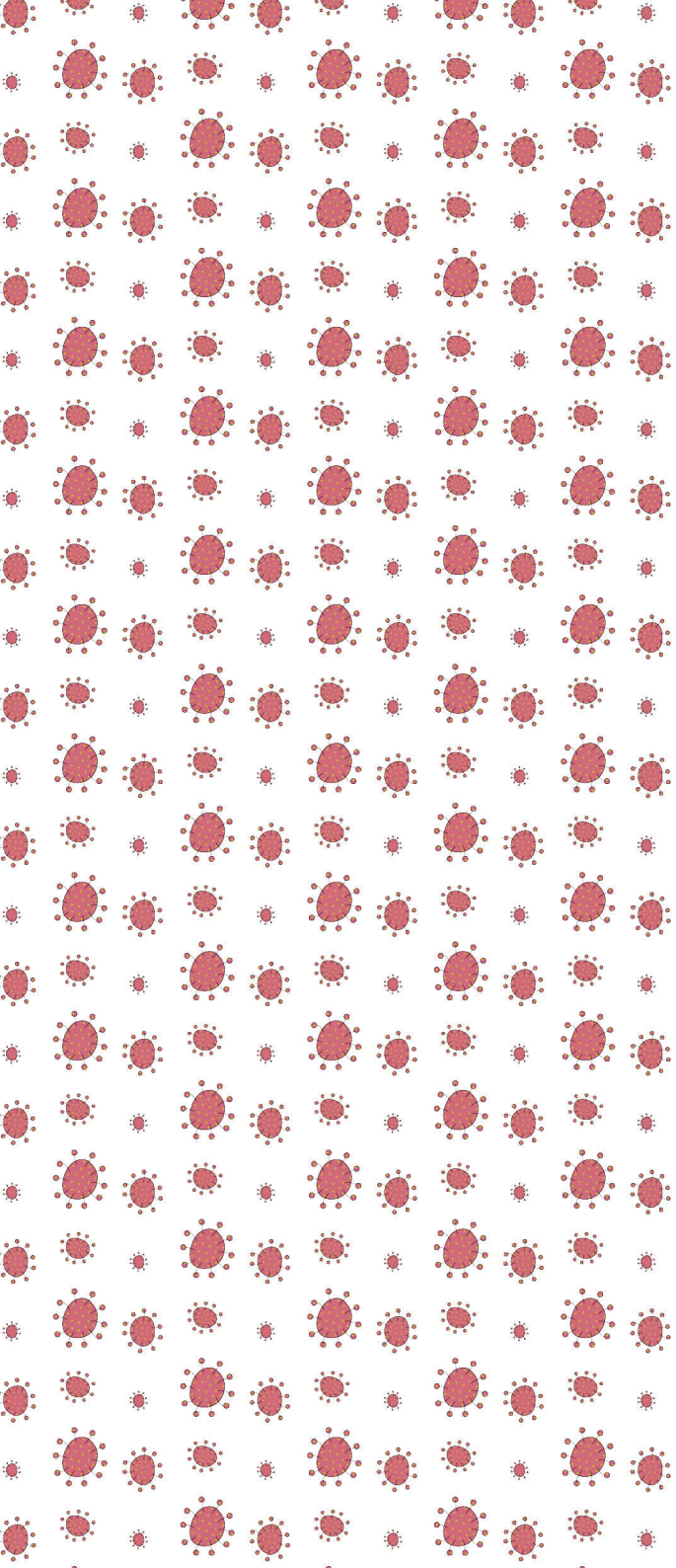

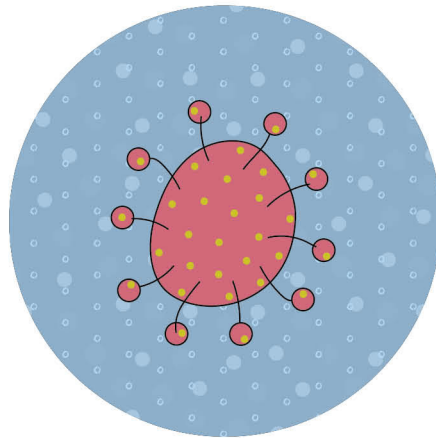
EN MARTÍ I EL CORONAVIRUS

ESCRIT PER: LUISA RODRÍGUEZ
IL·LUSTRAT PER: SERGI ALEGRE

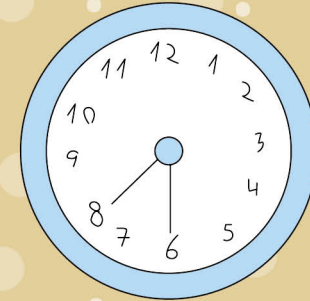
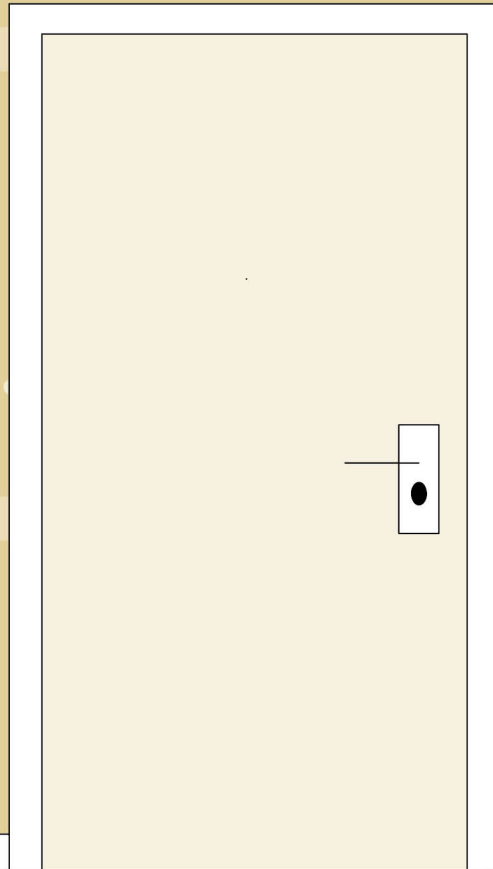
**Pels nens i els adults
que els acompanyen**

Escrit per: Lluïsa Rodríguez
Il·lustrat per: Sergi Alegre

En Martí és un nen que, com tots els nens i nenes, anava a l'escola cada matí.

Li agradava anar-hi perquè podia veure als seus amics i aprenia coses interessants.

Un dia, al seu país, els grans van començar a parlar d'un virus, el **CORONAVIRUS**: ve de la Xina, ja no es podran fer partits de futbol, no es podrà anar a la piscina ni a ball, ...

En Martí escoltava en silenci i observava que tothom estava cada cop més nerviós.

Quan preguntava què estava passant, li deien que no passava res... Tu has d'estar tranquil, li deien, és com quan tens una grip. No t'amoïnis.

Van passar uns dies i els nens i nenes del cole van començar a dir que segurament tancarien l'escola.

En Martí estava sorprès i una mica content perquè seria com tenir vacances i no faria deures. Però també sentia por perquè no sabia què passaria. Potser ell o algú de la seva família es podria posar malalt.

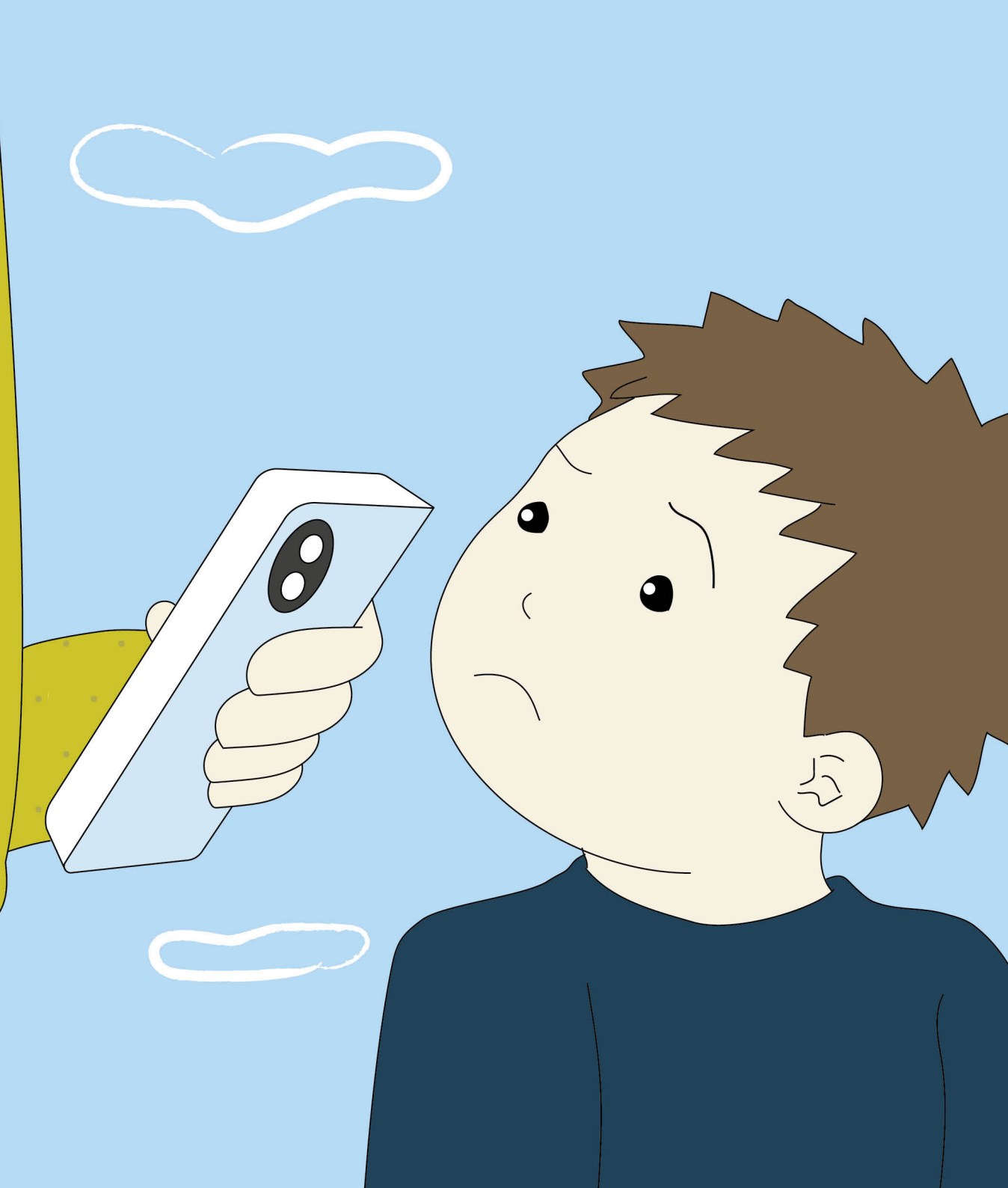
Va arribar un divendres i els pares li van explicar que durant uns dies es quedarien tots a casa per no ajudar al virus a escampar-se. Li van ensenyar un llibre on explicava què era el Coronavirus i què havien de fer per no posar-se malalts.

En Martí i els pares van decidir pensar allò que els agradaria fer mentre estiguessin a casa: jugarien amb l'ordinador i la tablet, farien balls, veurien pelis, farien teletreball, llegirien una mica i... moltes coses més.

QUÈ GUAI ! AIXÒ SÍ QUE ÉS XULO! ESTARÉ TOTA L'ESTONA AMB ELS PARES!

Els dies van anar passant i en Martí veia que els pares estaven molt pendents de la tele, no paraven de rebre missatges pel WhatsApp i notava que estaven preocupats. Va decidir parlar amb ells.

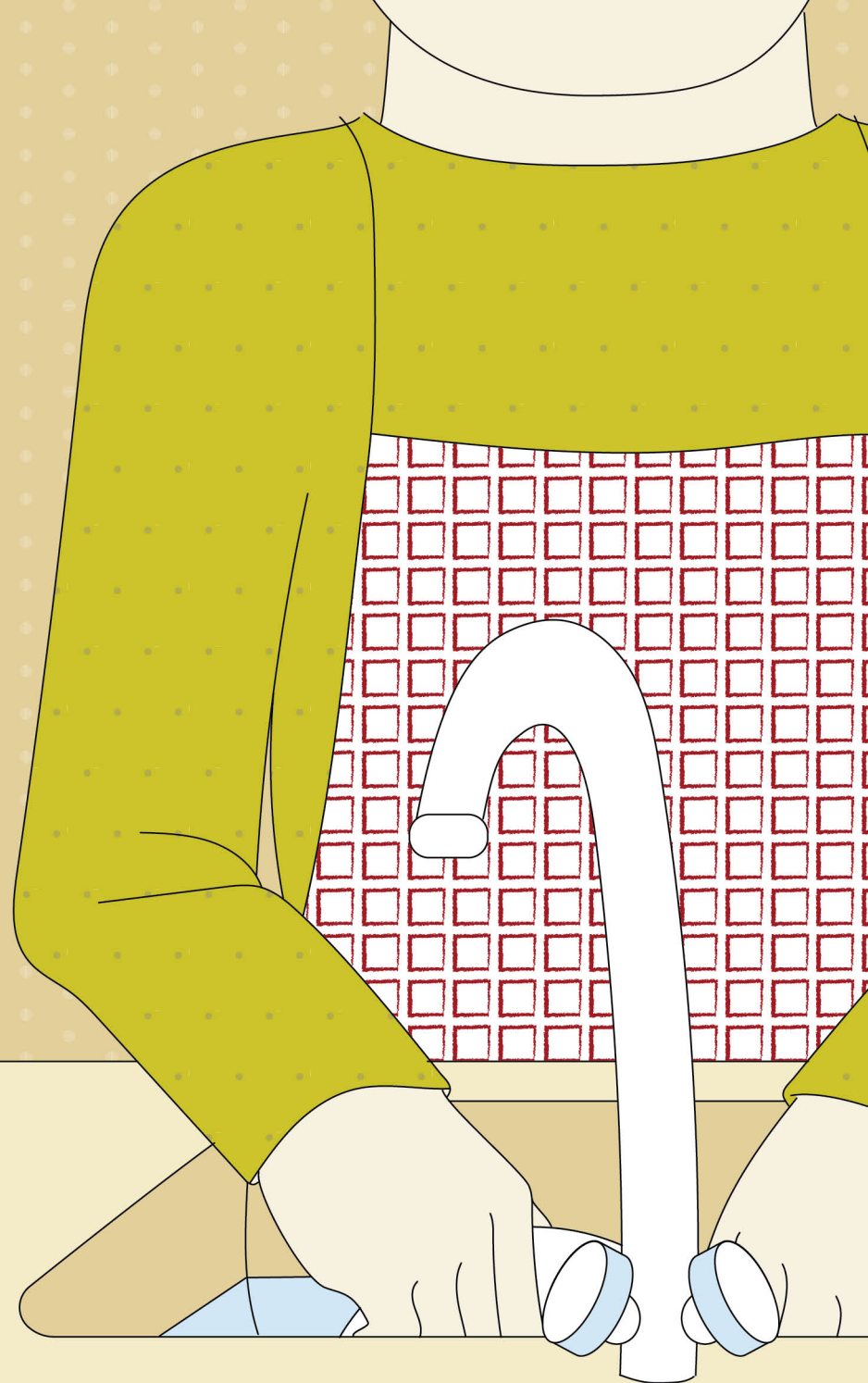

-Pare, mare m'agradaria que parléssim, estic amoïnat.

-No passa res, ja t'ho hem explicat! va respondre el pare.

-Però jo he escoltat que hi ha policies pel carrer i que el virus pot fer que es morin les persones! va dir en Martí molt fluixet.

-És cert això que dius, va comentar el pare, però hi ha unes persones que són especialistes i en saben molt, moltíssim sobre els virus i que estan buscant una solució. Mentre ho fan, ens han demanat que ens quedem a casa. Així ells estan tranquils perquè nosaltres estem bé.

-Però Martí, tens raó! Hi ha persones que es posen molt malaltes amb el virus però la majoria es recuperen, va dir la mare.

-Fill, ens agrada molt que ens hagi explicat el que pensaves i com et senties, et proposem una idea:

Cada vegada que un de nosaltres
tingui una preocupació haurà de
dir les paraules

PIM PAM PARLEM

i tota la família es trobarà al
menjador i l'escoltarem.

D'acord, va dir el nen. Què xulo!

En Martí es va sentir tranquil i va pensar que era una sort tenir uns pares en qui confiar. Quan es tornés a sentir trist, preocupat, content, ... podria explicar-ho als pares i podrien compartir emocions.

